

Svoboda v Pánu Ježíši Kristu

Po hříchu člověka se celá země dostala do prokletí a útlaku pod vládu zla.

Ďábel převzal autoritu nad lidmi a uvedl je do otroctví hříchu a smrti. Od té doby lidé nežijí v pravé svobodě. Stále musí bojovat za svá práva, proti různým omezením, proti útlaku a to i od lidí v moci postavených. Ďábel chce celé lidstvo zotročit a zahubit v pekle. Potřebuje k tomu spolupráci s vládnoucí mocí, která je v bibli popsána jako dravé šelmy, které vládou světu, dále spolupráci s náboženskou mocí, která je označena jako falešný prorok a jako nevěstka, která smilní s králi světa. My jsme se narodili do této nesvobody, útlaku a otroctví hříchu a smrti. Lidé jsou zotročeni v mnoha oblastech. Otroctví vášní, tělesných žádostí, otroctví peněz a majetku, otroctví věcí a technologií jako jsou počítačové hry, telefony, komunikační prostředky. Otroctví má různé formy. Teprve když člověk uvěří v Ježíše Krista, tak postupně zjišťuje, v jakých otroctvích byl.

Jan 8:31 Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili: "Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky.

32 Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými."

33 Odpověděli mu: "Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nikomu neotročili. Jak můžeš říkat: stanete se svobodnými?"

34 Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu.

35 Otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn.

36 Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.

37 Víím, že jste potomci Abrahamovi; ale chcete mě zabít, neboť pro mé slovo není u vás místa.

Ke svobodě vede jediná cesta - víra v Ježíše Krista. Kdo miluje pravdu, Bůh si ho přitáhne k sobě.

Jedno z velkých otroctví je náboženské otroctví. Jsou duchovní mocnosti zla, které drží lidi v poutech zákonů a předpisů, které jim Bůh nenařídil.

Pán vytýkal farizeům a zákoníkům, že vymysleli spoustu zákonů a předpisů, kterými svazovali lidi, ale sami se podle nich neřídili.

Lukáš 11:37 Když domluvil, pozval ho k jídlu jeden farizeus. Ježíš k němu vešel a posadil se ke stolu.

38 *Farizeus se podivil, když viděl, že se před jídlem nejprve neomyl.*

39 *Ale Pán mu řekl: "Vy farizeové očišťujete číše a misky zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatnosti.*

40 *Pošetilci! Což ten, který stvořil zevnějšek, nestvořil také to, co je uvnitř?*

41 *Rozdejte chudým, co je v mísách, a hle, všechno vám bude čisté.*

42 *Ale běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit a to ostatní neopomíjet.*

43 *Běda vám farizeům! S oblibou sedáte na předních místech v synagógách a líbí se vám, když vás lidé na ulici zdraví.*

44 *Běda vám! Jste jako zapomenuté hroby, po nichž lidé nahoře chodí a nevědí o nich."*

45 *Na to mu jeden ze zákoníků odpověděl: "Mistře, když toto říkáš, urážíš také nás!"*

46 *On mu řekl: "I vám zákoníkům běda! Zatěžujete lidi břemeny, která nemohou unést, a sami se těch břemen nedotknete ani jediným prstem.*

47 *Běda vám! Stavíte pomníky prorokům, které zabili vaši otcové.*

48 *Tak dosvědčujete a potvrzujete činy svých otců: oni proroky zabíjeli, vy jim budujete pomníky.*

Když člověk neuvěří s celým srdcem, celou duší Ježíši Kristu a odmítne Ducha svatého, nemůže žít ve svobodě. Pak si své náboženství vylepšuje dalšími předpisy a vymyšlenými zákony, které Bůh nedal.

Lidé, kteří se osvobodili od náboženství, nemusí dodržovat nějaké sváteční dny nebo tradice. Chození v Duchu svatém je svoboda, chození podle zákonů a předpisů vede do otroctví.

Lidé touží po svobodě. Nechtějí žít v útlaku politickém ani v útlaku náboženském. Většina lidí nechce, aby někdo někomu něco nařizoval, co má dělat, co má jíst a pít, kde může chodit a kde ne.

Někdy se přistihnu, že přepínám dokola různé programy v televizi a zjistil jsem, že je to vedeno stejným duchem tohoto světa. Navíc se to prokládá reklamami. Teď ty reklamy sjednotili na většině programech v jednom čase, aby divák neměl možnost uniknout z jejich vlivu. Tak jsem to přepnul na chvíli na TV NOE. Má to být křesťanská televize. Zrovna tam mluvili dva chlapi. Jeden druhému položil otázku, jak prožívá "spiritualitu" a duchovno. To už bylo na mě moc. Tak jsem to raději vypnul. Koho z nevěřících lidí zajímá, jak prožíváš "spiritualitu a duchovno?" Nikoho. Takovéto pořady žádného člověka nepřivedou k víře v Ježíše Krista. Spíše je utvrdí, že celé křesťanství není přínosné pro tento život.

Skutečný Bůh je stále v práci a pomáhá lidem, uzdravuje a zachraňuje. Zajímají ho naše problémy i starosti.

Pravá víra se zaměřuje na to, co je potřebné pro život. Když máš nějakou potřebu nebo starost, pak máš jít za Pánem Ježíšem Kristem a modlit se. Studováním dějin, filosofie, historie ti nepomůže od tvého problému. Ty potřebuješ vyřešit svůj problém teď. Ať už se jedná o uzdravení nebo osvobození od démonů nebo získání nového zaměstnání nebo potřebuješ radu či zjevení ohledně jiného životně důležitého rozhodnutí.

Křesťanství je a musí být praktické v každé době.

Víra v Boha se nesmí stát teoretickým "spirituálním" přemítáním a filosofováním o "duchovnu".

Mnozí jsou na poloviční cestě ke spáse, protože neučinili důsledné pokání ani se nezavázali Ježíši Kristu.

Slyšeli evangelium, částečně uvěřili, někteří se nechali pokřtít v Ježíšovo jméno, někteří zůstali při křtu novorozenat. Někteří ani neusilují o křest v Duchu svatém.

Aby člověk vstoupil do dokonalé svobody musí přijmou celé evangelium. Smlouva platí, když jsou splněny všechny podmínky smlouvy.

1. Víra. Bez víry se člověk nemůže líbit Bohu a kdo k Němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kteří Ho hledají.

2. Činění pokání. Málo kvasu prokvasí celé těsto. Pokud si člověk v sobě nechá i to nejmenší zlo, pak to málo zla úplně zkazí celého člověka. Toto pokání musí být důsledné a dlouhodobé, až dojde očištění duše i ducha od zlého, od démonů, od hříchů, zlozvyků a dojde k proměně starého myšlení a charakteru.

Problém člověka je v tom, že si myslí, že se automaticky všechno změní, když se změní systém nebo když se změní politická situace nebo když jen uvěří v Boha.

Když padl komunismus, pak sice nastala změna v hospodaření a v politické orientaci na západ, ale lidé zůstali ve svém myšlení socialisté a komunisté. Mnozí přestoupili z komunistických funkcí do tzv. "demokratické" struktury, ale jejich myšlení je stále komunistické.

Proměna člověka je proces a vyžaduje čas a trpělivost. Jedině Ježíš Kristus nás může proměnit ke svému obrazu.

Ze zlého člověka se může stát člověk prosazující dobro,

z utrhače a pomlouvače člověk přející

z hrubého - mírný a laskavý

z netrpělivého - trpělivý

ze lživého - pravdomluvný

z obojakého se může stát člověk s pevnými biblickými názory, nepřidává se k většině, když většina žije ve lži.

z kompromisního - nekompromisní ke zlu

z pyšného - pokorný člověk

z hádavého - člověk pokoje, který spory uhašuje

z tělesného - člověk duchovní

z nevěřícího a pochybujícího - člověk víry

z egoistického - člověk milující, který nehledá hlavně svůj prospěch

3. Křest ve vodě ponořením v Ježíšovo jméno.

Kdo odmítne křest ve vodě ponořením, nemá s Bohem žádnou smlouvu. Křest je na odpuštění hříchů a podmínka spasení. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen. Mar. 16,16.

4. Křest v Duchu svatém. Přijetím Ducha svatého získáváme také "pečeť" pro den vykoupení. Odmítnout Ducha svatého je stejný hřích jako odmítnout Otce nebo Ježíše Krista. Vzдорovat Duchu svatému vede do otroctví. Přijetí Ducha svatého vede ke svobodě. Duch svatý je pravdou Boží, odmítnout Ho znamená odmítnout pravdu, která by člověka zachránila.

Pokud věřící neprojde všemi fázemi obrácení a nesplní podmínky smlouvy, nemůže vejít do Božího království.

Někteří argumentují, že lotr na kříži také neprošel křtem a Pán mu řekl: "Ještě dnes budeš se mnou v ráji". Ke spasení stačí Boží milost, ale pokud člověk žije dál a není hned po uvěření popraven, jak se to stalo lotrovi na kříži, pak musí být poslušný a musí naplnit celé evangelium a k tomu patří i křest ponořením ve vodě a křest v Duchu svatém.

Je důležité se správně orientovat v těchto dnech. Potřebujeme vedení Duchem svatým na každý den. Ještě neskončil boj proti zlému. Je čas boje a je také čas pokoje. Teď je čas boje proti bezpráví, proti nesmyslným omezením jen jedné skupiny obyvatel na úkor druhé.

Jakubův 5:7 Bud'te tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohled'te, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště.

8 I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko.

9 Nestěžujte si jeden na druhého, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi!

10 Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.

11 Hle, 'blahoslavíme ty, kteří vytrvali'. Slyšeli jste o vytrvalosti Jobově a víte, k čemu ho Pán nakonec přivedl. Vždyť 'Pán je plný soucitu a slitování'.

12 Především nepřísahajte, bratří moji, ani při nebi ani při zemi ani při ničem jiném. Vaše 'ano' ať je vždy 'ano' a 'ne' ať je 'ne', abyste nepropadli soudu.

13 Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobré mysli? Ať zpívá Pánu!

14 Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně.

15 Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno.

16 Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni.

Události se neodehrávají tak rychle, jak bychom si přáli. Proto musíme být trpěliví a pracovat v daném čase na daném místě podle víry a schopností.

Když je ti zle, pak se máš modlit k Pánu a On tě vyslyší. Když to nezvládneš sám, pak máš požádat starší sboru nebo i místní církev které důvěřuješ o pomoc. Starší sboru není jen funkce staršího, ale duchovně starší. To mohou být i sestry, které se ve víře osvědčily.

Když se ti daří dobře, pak se máš radovat, děkovat a chválit Pána.

Někteří křesťané mají problém, když se nic vážného neděje, nevědí co mají dělat. Bojování proti zlu jednou skončí a bude nahrazeno oslavou Pána, radostí, pokojem, dokonalým štěstím a Boží láskou. V nebi není nuda. Na zemi vynakládáme hodně času na boj za pravdu a spravedlnost, na obranu svých životů. Stále musíme odrážet nějaké útoky toho zlého nebo i útoky od zlých lidí.

V nebeském království nic takového nebude. Tam nikdo s nikým nesoupeří, nehádá se, nejedná podle a lstivě, nikdo nikomu nezávidí. Lidé v nebi přejí jeden druhému dobro a Boží požehnání.

1 Korintským 13:8 Láska nikdy nezanikne. Proroctví - to pomine; jazyky - ty ustanou; poznání - to bude překonáno.

9 Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné;

10 až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno.

13 A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska.

Zbraně budou jednou odloženy. Proto pamatuj i na to, co je potřeba budovat už teď a to je Boží láska, která zůstává na věky. Na zemi ji prožíváme jen částečně, v nebeském království poznáme její plnost.

1 Korintským 2:9 Ale jak je psáno: 'Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.'

Karel Jureček